

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: SK/0267/99/2022

Dňa: 09.07.2026

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **RFBB, s.r.o., sídlo: Lesná 5021/14, 921 01 Banka, IČO: 46 361 090**, kontrola vykonaná dňa 28.07.2022 v prevádzkarni účastníka konania Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu uložená pokuta vo výške **1 000,- EUR slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: **RFBB, s.r.o.**

sídlo: **Lesná 5021/14, 921 01 Banka**

IČO: **46 361 090**

na základe kontroly zameranej na prešetrenie podnetu spotrebiteľa zaevidovaného pod č. 353/2022, vykonanej dňa 28.07.2022 v prevádzkarni Reštaurácia Furman, Ratnovce 357, **pre porušenie zákazu predávajúceho účtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku** v zmysle **§ 4a ods. 1 písm. a)** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu, nakoľko prešetrením podnetu spotrebiteľa zaevidovaného pod číslom 353/2022 bolo zistené, že predávajúci pri platbe platobnou kartou účtuje manipulačný poplatok 1 €. Pri elektronickej registračnej pokladnici sa pre spotrebiteľa nachádzali oznamy „*Vážení zákazníci PLATBA KARTOU JE MOŽNÁ OD SUMY 10,00 € ďakujeme za pochopenie*“ a „*Vážení zákazníci, pri plate KARTOU účtujeme 1 € za poplatky, ktoré nám strháva banka za transakcie. ZA pochopenie Ďakujeme*“.

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu peňažnú pokutu vo výške **1 000,- EUR (slovom: jedentisíc eur)**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica číslo účtu: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 02110222.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „*SOI*“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – RFBB, s.r.o. - pokutu vo výške 1 000,- EUR pre porušenie ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj bolo pri kontrole vykonanej dňa 28.07.2022 v prevádzkarni účastníka konania Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357 zistené porušenie zákazu predávajúceho účtovať poplatky za použitie platobného prostriedku.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku *„odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust. *„ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací orgán po preskúmaní predmetnej právnej veci zistil, že skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak vo výroku rozhodnutia nepresne uviedol v súvislosti s porušením § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, že došlo k porušeniu povinnosti. Na základe ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa možno konštatovať, že nejde o porušenie povinnosti, ale o porušenie zákazu. Preto odvolací orgán túto nepresnosť opravil.

Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere zachovaný a nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací správny orgán nezistil.

Povinnosťou predávajúceho bolo neúčtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku; čo účastník konania porušil.

Dňa 28.07.2022 vykonali inšpektori SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj kontrolu v prevádzkarni účastníka konania Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357, zameranú na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného prvostupňovým správnym orgánom pod č. 353/2022, v ktorom uviedol, že pri platení za poskytnutú službu v prevádzkarni účastníka konania Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357 mu účtovali za platbu platobnou kartou manipulačný poplatok vo výške 1 €; o tejto skutočnosti doložil doklad o zaplatení č. 0000702 zo dňa 18.06.2022.

Vykonanou kontrolou (kontrolným nákupom; doklad o zaplatení č. 0001234 zo dňa 28.07.2022 je súčasťou inšpekčného záznamu zo dňa 28.07.2022) bolo zistené nedodržanie zákazu predávajúceho podľa ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi účtovať poplatky za použitie platobného prostriedku, keď v čase kontroly dňa 28.07.2022 v prevádzkarni Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357 pri platbe platobnou kartou čašníčka p. N. H. účtovala manipulačný poplatok vo výške 1 € za jej použitie. Pri elektronickej registračnej pokladnici sa pre spotrebiteľa nachádzali oznamy *„Vážení zákazníci PLATBA KARTOU JE MOŽNÁ OD SUMY 10,00 € ďakujeme za pochopenie“* a *„Vážení zákazníci, pri plate KARTOU účtujeme 1 € za poplatky, ktoré nám strháva banka za transakcie. Za pochopenie Ďakujeme.“*

Za zistený nedostatok účastník konania ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v bode I.1 odvolania namieta, že napadnuté rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené, a teda nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov; pri rozhodovaní o výške sankcie vo forme pokuty prvostupňový správny orgán opomenul svoju povinnosť zaoberať sa všetkými hľadiskami, ktoré zákon ako predpoklad takejto úvahy správneho orgánu

ustanovuje a to z dôvodu, že hľadiská charakteru protiprávneho konania, závažnosti porušenia povinností a následkov porušenia zákazu účtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku sú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvedené len v podobe zhluku generalizovaných tvrdení prvostupňového správneho orgánu, čo pokladá za neprípustné. Absentuje dostatočne konkrétne odôvodnenie, a to vo vzťahu ku každému z uvedených hľadísk, ktoré skutočnosti boli podkladom pre ustálenie konkrétnej výšky pokuty a akými úvahami bol pritom prvostupňový správny orgán vedený. Tak všeobecné, nekonkrétne odôvodnenie, ako je uvedené na str. 3 napadnutého rozhodnutia, odvolávajúce sa len na citované zákonné ustanovenie, evidentne nepostačuje, pretože určenie výšky pokuty je výsledkom správneho uváženia, ktoré musí byť podrobne a presvedčivo v odôvodnení rozhodnutia špecifikované. Napadnuté rozhodnutie bez bližšieho zdôvodnenia a detailného zhodnotenia zákonných hľadísk pre uloženie pokuty je nepresvedčivé a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Účastník konania ďalej v bode I.2 odvolania namieta, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvádza celkovo dva rôzne očíslované podnety spotrebiteľov (č. 353/2022 a č. 506/2021), na základe ktorých malo byť začaté jedno správne konanie (ohraničené prvostupňovým rozhodnutím č. P/0211/02/2022), pričom nie je jasné, aký je vzájomný vzťah týchto podnetov a súčasne, či každý z týchto podnetov prvostupňový správny orgán vôbec vyhodnotil a akým spôsobom sa detailne vysporiadal s preukázaním skutočností, ktoré (podľa odôvodnenia) vyplývajú osobitne z podnetu spotrebiteľa č. 353/2022 a osobitne z podnetu spotrebiteľa č. 506/2021; na druhej strane, výrok rozhodnutia, v rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zakladá svoje znenie a odvoláva sa výlučne na podnet spotrebiteľa č. 353/2022. Uvedené obdobie platí aj ohľadom inšpekčného záznamu (uvádzanom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia), keďže nie je z odôvodnenia zistiteľné (je možné urobiť o tom len hmlistú domnienku, resp. hrubý odhad), či tento inšpekčný záznam reaguje na podnet spotrebiteľa č. 353/2022 alebo na podnet spotrebiteľa č. 506/2021. Navyiac, považuje za nevyhnutné v tejto súvislosti upriamiť pozornosť na ďalší nedostatok, ktorým trpí odôvodnenie, a to fakt, že v odôvodnení je uvedený inšpekčný záznam (ktorý má tvoriť podklad rozhodnutia a na ktorý odôvodnenie odkazuje) bez akejkoľvek bližšej a spresňujúcej identifikácie (najmä číslom a dátumom vyhotovenia). Takýto opis kľúčového podkladu pre rozhodnutie v odôvodnení je z hľadiska transparentnosti a legitímneho očakávania pre účastníka konania postihnuté až prekvapivým deficitom zmätočnosti. Treba pripomenúť, že tu ide o typ správneho konania, ktorého výsledok môže v citelnej a nemalej miere zasiahnuť do majetkovej sféry našej spoločnosti. Prvostupňový správny orgán sa tak mal dopustiť podstatného procesného pochybenia, ktorým podstatne sťažil možnosti procesnej obrany účastníka konania, ale aj preskúmania správnosti a zákonnosti zo strany orgánov ochrany práva. Z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

Účastník konania v bode I.3 odvolania namieta, že nie je možné z odôvodnenia identifikovať správnu úvahu pri hodnotení naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má spočívať v porušení zákazu ustanoveného v § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak nie akýmkoľvek subjektom, ale subjektom, ktorý musí spĺňať špecifický znak = musí ísť o predávajúceho = o osobu, ktorá koná zákonom špecifikovaným spôsobom „pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy“; uniklo pozornosti prvostupňového správneho orgánu čo len čiastočne sa zaoberať predmetným kvalifikačným znakom skutkovej podstaty správneho deliktu, čím aj v tomto prípade prvostupňový správny orgán zaťažil prvostupňové rozhodnutie vadou a porušil § 47 ods. 3 Správneho poriadku; konkrétne, prvostupňový správny orgán, ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nevenoval v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ani jediný riadok konštatovaniu, či v predmetnej veci skutočne šlo o spotrebiteľskú zmluvu, či ju zmluvné strany skutočne uzatvorili a plnili a či o uvedených skutočnostiach existujú a boli zákonne zabezpečené dôkazy. Z hľadiska ich prameňov, tieto dôkazy o uvedených

skutočnostiach vôbec nevyhodnotil a opomenul správnu úvahou vykonať čo i len stručný záver, či skutočne došlo k „uzatvoreniu a plneniu spotrebiteľskej zmluvy“ vo väzbe na predmet konania, a ak áno, k uzatvoreniu akej konkrétnej zmluvy prišlo.

Účastník konania v bode II.1 odvolania namieta, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje vo svojej výrokovej časti dátum, miesto a spôsob spáchania správneho deliktu, teda presnú špecifikáciu ako sa v skutočnosti podľa prvostupňového správneho orgánu správny delikt stal; z tohto dôvodu tvrdí, že výrok napadnutého rozhodnutia trpí právnymi nedostatkami “neurčitosťou a zmätosťou, ktoré už len samostatne sú dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Máme za to, že vyššie popísaná vada rozhodnutia má v stabilizovanej judikatúre správneho súdnictva charakter vady natoľko závažnej, že na túto tzv. závažnú vadu konania (závažnú procesnú vadu) majúcu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia správny súd prihliada z úradnej povinnosti, a teda je dôvodom na zrušenie rozhodnutia administratívneho orgánu pre nezákonnosť.

Účastník konania v bode II.2 odvolania namieta, že nie je z výrokovej časti zrejmé, či bola prvostupňovým správnym orgánom jednoznačne ustálená totožnosť a nezameniteľnosť skutku resp. skutkového deja, ktorý bol subsumovaný pod skutkovú podstatu správneho deliktu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia totiž nie je vôbec zrejmé, či sa postihuje ako samostatný skutok konanie v čase podania podnetu (dátum 18.06.2022, ku ktorému dátumu sa vzťahuje dôkaz - doklad o zaplatení) a súčasne, ako samostatný skutok, konanie v čase uskutočnenej kontroly (dátum 28.07.2022, ku ktorému dátumu sa ale nevzťahuje dôkaz - doklad o zaplatení) príp. ako samostatný skutok len jedno z oboch konaní a ktoré, alebo, či obe popísané konania posúdil prvostupňový správny orgán ako jeden skutok.

Účastník konania v bode III.1 odvolania namieta, že poučenie napadnutého rozhodnutia o odvolaní nehovorí nič o prípadnej existencii/neexistencii odkladného účinku odvolania. Súčasťou povinných zákonných náležitostí poučenia o odvolaní v zmysle § 47 ods. 4 Správneho poriadku je v zmysle odbornej literatúry z oblasti správneho práva aj čiastkové poučenie o tom, či odvolanie (rozklad) má odkladný účinok alebo tento odkladný účinok nemá. Len takto formulované poučenie predstavuje pre účastníka správneho konania kompletnú informáciu o tzv. devolutívnom resp. odkladnom účinku a dáva mu možnosť sa informované rozhodnúť, či využije svoje právo alebo naopak. Z hľadiska uplatnenia hospodárnosti a efektívnosti konania a uplatnenia zásady súčinnosti je nevyhnutné, aby táto informácia bola súčasťou poučenia (porovn. Píry M. Správny poriadok: Veľký komentár, 1. vydanie, EUROKÓDEX, 2022, s.183). Z tohto dôvodu má za to, že poučenie je neúplné a nesúladné s § 3 ods. 2, § 3 ods. 4 a § 47 ods. 4 Správneho poriadku.

Účastník konania v bode III.2 odvolania namieta, že nedošlo k nariadeniu ústneho pojednávania a s ohľadom na absenciu iných základných dôkazov produkovaných v konaní (okrem inšpekčného záznamu zmieneného napr. na str. 3 napadnutého rozhodnutia, ktorý obsahuje výpoveď konateľa spoločnosti (podľa názoru účastníka konania dôkaz v tomto konaní nepoužiteľný), skutkové závery prvostupňového správneho orgánu je nutné považovať za kusé a predčasné; podľa jeho názoru aj s ohľadom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru procesná nepoužiteľnosť výpovede konateľa obsiahnutej v inšpekčnom zázname, keďže túto výpoveď učinil v pozícii zástupcu kontrolovaného subjektu a nie v pozícii konateľa subjektu, voči ktorému smeruje obvinenie zo správneho deliktu, ktorý je náležite poučený a využíva garancie zásad vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý upravuje právo na spravodlivý proces; pripustenie výpovede konateľa spoločnosti obsiahnutej v inšpekčnom zázname, ako základného dôkazu v neprospech účastníka konania, by za daných okolností znamenalo porušenie zásady prezumpcie neviny a zákazu sebaobvinenia.

Účastník konania v bode IV. odvolania namieta, že uložená sankcia vo forme pokuty

vo výške 1000,- Eur je zjavne neprimeraná, určená v rozpore s princípom proporcionality; aj vzhľadom na zistený skutkový stav, je neprimerane prísna; nemá charakter nápravného opatrenia smerujúceho ku skvalitňovaniu služieb. Prvostupňový správny orgán pri určení výšky sankcie formou peňažnej pokuty nedostatočne zvažoval závažnosť porušenia právnych predpisov, nedostatočne zohľadnil okolnosti konkrétneho prípadu, neprihliadol v dostatočnej miere na okolnosti viazané správanie subjektu právnej zodpovednosti za správny delikt (vrátane pohnútky), závažnosť, spôsob, čas trvania, ako aj (minimálnu) škodu, ktorá mala byť následkom v napadnutom rozhodnutí popísaného konania spoločnosti, resp. tieto posúdenie a vyhodnotenie v podobne správnej úvahy v odôvodnení absolútnej absentuje. Súčasne nebolo v dostatočnej miere zohľadnené, že účastník konania bola súčinný a nápomocný v procese objasňovania predmetu konania a rovnako ani to, že nebol za daný alebo obdobný správny delikt doteraz sankcionovaný.

K tomu odvolací orgán uvádza, že preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. Účastník konania vo svojom odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré nemajú žiadny vplyv na spoľahlivo zistené porušenie zákona a tieto nie sú dôvodom na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie spotrebiteľovi účtovať poplatky za použitie platobného prostriedku.“*

Podľa ustanovenia § 2 ods. 19 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o platobných službách“) sa *„platobným prostriedkom na účely tohto zákona rozumie personalizované zariadenie alebo súbor postupov dohodnutý medzi používateľom platobných služieb a poskytovateľom platobných služieb, ktoré sa používajú na účely predkladania platobného príkazu, najmä platobná karta, internet banking alebo iné platobné aplikácie elektronického bankovníctva.“*

Odvolací správny orgán sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol s účinnosťou od 01.07.2024 zrušený zákonom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z. z.“), ktorý nahradil doterajšiu právnu úpravu. Z uvedeného dôvodu odvolací správny orgán skúmal podmienky vedenia správneho konania, t. j. podľa akého znenia zákona o ochrane spotrebiteľa, má správny orgán konať a viesť správne konanie za správny delikt spáchaný do 30.06.2024.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 108/2024 Z. z. *„dozor, dohľad alebo kontrola povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2024 začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa zistené dozorom, dohľadom alebo kontrolou podľa prvej vety sa začnú a dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 108/2024 Z. z. *„konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.“*

Na základe uvedeného dospel odvolací správny orgán k záveru, že v danom prípade je potrebné postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (pozn. zákona č. 250/2007 Z. z.), účinného v čase spáchania správneho deliktu.

K bodu I.1 odvolania účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené, a teda nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, odvolací orgán uvádza, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného

skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom, vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správne orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona.

K bodu I.2 odvolania účastníka konania, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvádza celkovo dva rôzne očíslované podnety spotrebiteľov (č. 353/2022 a č. 506/2021), na základe ktorých malo byť začaté jedno správne konanie a výrok rozhodnutia, v rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zakladá svoje znenie a odvoláva sa výlučne na podnet spotrebiteľa č. 353/2022, odvolací orgán uvádza, že účastník konania bol Inšpektorátom SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj listom zo dňa 12.12.2022, doručeným do jeho elektronickej schránky dňa 13.12.2022, upovedomený o oprave chyby v písaní pri uvedení čísla podnetu v rozhodnutí Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022; na strane dva predmetného rozhodnutia bolo nesprávne uvedené číslo podnetu 506/2021. Správne má byť uvedené 353/2022. Z uvedeného dôvodu odvolací orgán námietku účastníka konania považuje za bezpredmetnú.

K ďalšej námietke účastníka konania uvedenej v bode I.2 odvolania, že v odôvodnení rozhodnutia je uvedený inšpekčný záznam (ktorý má tvoriť podklad rozhodnutia a na ktorý odôvodnenie odkazuje) bez akejkoľvek bližšej a spresňujúcej identifikácie (najmä číslom a dátumom vyhotovenia), odvolací orgán uvádza, že sa s touto námietkou nestotožňuje a to z dôvodu, že na strane 3 rozhodnutia Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022 je uvedené nasledovné: „*Zistené skutočnosti boli zaznamenané v inšpekčnom zázname zo dňa 28.07.2022, ktorého kópiu v prevádzkarni na adrese: Ratnovce 357 prevzal konateľ účastníka konania, ktorý bol prítomný pri kontrole.*”

K bodu I.3 odvolania účastníka konania, že nie je možné z odôvodnenia identifikovať správnu úvahu pri hodnotení naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má spočívať v porušení zákazu ustanoveného v § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak nie akýmkoľvek subjektom, ale subjektom, ktorý musí spĺňať špecifický znak, že musí ísť o predávajúceho, a teda o osobu, ktorá koná zákonom špecifikovaným spôsobom „pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy”; prvostupňový správny orgán, ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, nevenoval v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ani jediný riadok konštatovaniu, či v predmetnej veci skutočne šlo o spotrebiteľskú zmluvu, či ju zmluvné strany skutočne uzatvorili a plnili a či o uvedených skutočnostiach existujú a boli zákonne zabezpečené dôkazy. V súvislosti s touto námietkou odvolací orgán poukazuje na § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého je predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolaania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Zo spisového materiálu vyplýva, že účastník konania (právnická osoba) ako predávajúci podľa § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa poskytuje v rámci predmetu podnikateľskej činnosti “pohostinská činnosť” stravovacie služby spotrebiteľom podľa § 2 písm. a) zákona o

ochrane spotrebiteľa. Inšpektori SOI vykonali dňa 28.07.2022 v prevádzkarni účastníka konania kontrolný nákup, na základe ktorého zistili porušenie § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa má účastník konania právne postavenie predávajúceho.

K bodu II.1 odvolania účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje vo svojej výrokovej časti dátum, miesto a spôsob spáchania správneho deliktu, teda presnú špecifikáciu ako sa v skutočnosti podľa prvostupňového správneho orgánu správny delikt stal, odvolací orgán uvádza, že podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku *“výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.”*.

Odvolací orgán sa s námietkou nestotožňuje, nakoľko výrok rozhodnutia Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022 obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti.

K bodu II.2 odvolania účastníka konania, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, či sa postihuje ako samostatný skutok konanie v čase podania podnetu (dátum 18.06.2022, ku ktorému dátumu sa vzťahuje dôkaz - doklad o zaplatení) a súčasne, ako samostatný skutok, konanie v čase uskutočnenej kontroly (dátum 28.07.2022, ku ktorému dátumu sa ale nevzťahuje dôkaz - doklad o zaplatení) príp. ako samostatný skutok len jedno z oboch konaní a ktoré, alebo, či obe popísané konania posúdil prvostupňový správny orgán ako jeden skutok, odvolací orgán uvádza nasledovné.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov *“Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov.”*

Na základe uvedeného zákonného ustanovenia vykonali inšpektori SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj kontrolu v prevádzkarni účastníka konania Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357, zameranú na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 353/2022. Vykonanou kontrolou (kontrolným nákupom; doklad o zaplatení č. 0001234 zo dňa 28.07.2022 je súčasťou inšpekčného záznamu zo dňa 28.07.2022) inšpektormi SOI bolo zistené nedodržanie zákazu predávajúceho podľa ustanovenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie spotrebiteľovi účtovať poplatky za použitie platobného prostriedku, keď v čase kontroly dňa 28.07.2022 v prevádzkarni Reštaurácia FURMAN, Ratnovce 357 pri platbe platobnou kartou čašníčka p. N. H. účtovala manipulačný poplatok vo výške 1 € za jej použitie. Pri elektronickej registračnej pokladnici sa pre spotrebiteľa nachádzali oznamy *„Vážení zákazníci PLATBA KARTOU JE MOŽNÁ OD SUMY 10,00 € ďakujeme za pochopenie“* a *„Vážení zákazníci, pri plate KARTOU účtujeme 1 € za poplatky, ktoré nám strháva banka za transakcie. Za pochopenie Ďakujeme.“*

K bodu III. 1 odvolania účastníka konania, že poučenie napadnutého rozhodnutia o odvolaní nehovorí nič o prípadnej existencii/neexistencii odkladného účinku odvolania, odvolací orgán uvádza, že zákonné náležitosti rozhodnutia vo vzťahu k poučeniu ustanovuje § 47 ods. 4 Správneho poriadku nasledovne: *„Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.“* Poučenie uvedené v rozhodnutí Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj č. P/0211/02/2022 zo dňa 04.11.2022 obsahuje všetky zákonom ustanovené požiadavky.

K bodu III.2 odvolania účastníka konania, že nedošlo k nariadeniu ústneho pojednávania

a s ohľadom na absenciu iných základných dôkazov produkovaných v konaní (okrem inšpekčného záznamu zmieneného napr. na str. 3 napadnutého rozhodnutia, ktorý obsahuje výpoveď konateľa spoločnosti (podľa názoru účastníka konania dôkaz v tomto konaní nepoužiteľný), skutkové závery prvostupňového správneho orgánu je nutné považovať za kusé a predčasné; podľa jeho názoru aj s ohľadom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru procesná nepoužiteľnosť výpovede konateľa obsiahnutej v inšpekčnom zázname, keďže túto výpoveď učinil v pozícii zástupcu kontrolovaného subjektu a nie v pozícii konateľa subjektu, voči ktorému smeruje obvinenie zo správneho deliktu, ktorý je náležite poučený a využíva garancie zásad vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý upravuje právo na spravodlivý proces; pripustenie výpovede konateľa spoločnosti obsiahnutej v inšpekčnom zázname, ako základného dôkazu v neprospech účastníka konania, by za daných okolností znamenalo porušenie zásady prezumpcie neviny a zákazu sebaobvinenia, odvolací orgán uvádza nasledovne.

V predmetnej veci nebolo potrebné nariaďovať ústne pojednávanie, pretože skutkový stav bol spoľahlivo preukázaný inšpekčným záznamom zo dňa 28.07.2022.

V zmysle ust. **§ 21 ods. 1 Správneho poriadku** „*Správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.*“ Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z cit. ust. zákona explicitne vyplýva, že ústne pojednávanie sa uskutoční len v prípade, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak správny orgán ústne pojednávanie nariadi. **Vhodnosť, resp. potrebu nariadenia ústneho pojednávania posudzuje správny orgán, nie účastník konania, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie.** Odvolací správny orgán uvádza, že nakoľko z obsahu (podkladov) predmetného administratívneho spisu jednoznačne vyplývajú skutočnosti preukazujúce porušenie vyššie uvedeného zákazu zo strany účastníka konania, a teda skutkový stav bol spoľahlivo a nespochybniteľne zistený, povaha veci nevyžadovala, aby správny orgán prvého stupňa nariadil ústne pojednávanie, ktoré by v danom prípade nemalo žiadne opodstatnenie. Z uvedeného dôvodu má odvolací správny orgán za to, že správny orgán prvého stupňa postupoval zvolením administratívnej formy konania plne v súlade so Správnym poriadkom.

Odvolací správny orgán považuje za potrebné ďalej uviesť, že vykonanie ústneho pojednávania pred správnym orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán teda finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípade, kedy je skutkový stav spoľahlivo zistený a jeho nariadenie nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so základnými zásadami správneho konania vyjadrenými v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, a to so zásadou hospodárnosti, rýchlosti a efektívnosti správneho konania. V zmysle uvedeného ust. Správneho poriadku „*Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*“ Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj časového hľadiska a odvolací správny orgán považuje za neefektívne nariaďovať ústne pojednávanie vtedy, keď toto už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania.

Odvolací správny orgán teda zvážil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci a dospel k záveru, že ak by aj v predmetnom prípade bolo nariadené ústne pojednávanie, nezmenilo by to zistený skutkový stav, a teda skutočnosť, že účastník konania sa dopustil porušenia § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, čo bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané. Je potrebné uviesť, že **nakolko v predmetnom prípade nebol správny orgán obligatórne povinný nariadiť ústne pojednávania, účastník konania v zmysle Správneho poriadku nemá na nariadenie ústneho pojednávania právny nárok.**

Správnosť a zákonnosť postupu správnych orgánov v danej veci potvrdil aj **Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016** zdôraznil skutočnosť, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania keď uviedol, že *„správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania.“*

Odvolací orgán súčasne poznamenáva, že vysvetlivku konateľa účastníka konania p. J. S. k inšpekčnému záznamu zo dňa 28.07.2022 nevyhodnotil ako základný dôkaz v neprospech účastníka konania, pretože protiprávny postup účastníka konania bol zadokumentovaný v inšpekčnom zázname na základe kontroly inšpektorov SOI.

K bodu IV. odvolania účastníka konania, že uložená sankcia vo forme pokuty vo výške 1000 Eur je zjavne neprimeraná, určená v rozpore s princípom proporcionality; aj vzhľadom na zistený skutkový stav, je neprimerane prísna; nemá charakter nápravného opatrenia smerujúceho ku skvalitňovaniu služieb. Prvostupňový správny orgán pri určení výšky sankcie formou peňažnej pokuty nedostatočne zvažoval závažnosť porušenia právnych predpisov, nedostatočne zohľadnil okolnosti konkrétneho prípadu, neprihliadol v dostatočnej miere na okolnosti viazané správanie subjektu právnej zodpovednosti za správny delikt (vrátane pohnútky), závažnosť, spôsob, čas trvania, ako aj (minimálnu) škodu, ktorá mala byť následkom v napadnutom rozhodnutí popísaného konania účastníka konania, resp. tieto posúdenie a vyhodnotenie v podobne správnej úvahy v odôvodnení absolútnej absentuje, pričom súčasne nebolo v dostatočnej miere zohľadnené, že účastník konania bola súčinný a nápomocný v procese objasňovania predmetu konania a rovnako ani to, že nebol za daný alebo obdobný správny delikt doteraz sankcionovaná, odvolací orgán uvádza nasledovné.

SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie zákazu vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Odvolací orgán v danej súvislosti poznamenáva, že v slovenskej právnej úprave je zakotvená objektívna zodpovednosť podnikateľských subjektov pri spáchaní správneho deliktu. To znamená, že pre samotný vznik zodpovednosti je zavinenie právnickej osoby ako páchatel'a deliktu právne irelevantné. Zavinenie nie je obligatórny znak správneho deliktu právnických osôb a podnikajúcich fyzických osôb. Zodpovednosť za tento druh správneho deliktu je

objektívnou zodpovednosťou. Zistené porušenie zákazu účastníka konania vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán k uvedenému taktiež uvádza, že účastník konania nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny nový dôkaz, ktorý by mal na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu relevantný vplyv. Nadalej poukazoval iba na subjektívne tvrdenia bez ich právne relevantnej verifikácie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav vecí, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní, čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 28.07.2022.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky pokuty, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur; v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri ukladaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom von – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odradiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhladol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadi princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné okolnosti prípadu. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil

svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe horeuvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: *„Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: *„Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie zákazu zo strany účastníka konania, ako predávajúceho, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, s prihliadnutím na charakter a rozsah zisteného nedostatku, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že porušením povinnosti neúčtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku znížil rozsah práv spotrebiteľa priznaný mu zákonom o ochrane spotrebiteľa; právo spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, čím je zároveň marený účel zákona o ochrane spotrebiteľa vyjadrený v ustanovení § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán prihliadol tiež na skutočnosť, že povinnosťou predávajúceho je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k vyššie uvedenému nebolo splnené.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, sú porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko predávajúci nedodrжал zákaz vyplývajúci mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol, keďže spotrebiteľ bol nad zákonom dovolenú mieru zaťažený poplatkami, na ktoré účastník konania ako predávajúci nemal nárok.

Účtovanie poplatku za použitie platobného prostriedku spotrebiteľom pri nákupe mohlo mať s prihliadnutím na povahu prevádzkarne účastníka konania dopad na široké spektrum spotrebiteľov, čo výrazným spôsobom zvyšuje závažnosť protiprávneho konania. Odvolací orgán zastáva názor, že účastník konania ako predávajúci porušením zákazu účtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku maril účel sledovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, t. j. poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, a tým posilniť jeho postavenie.

Pri určení výšky pokuty bola zohľadnený spôsob porušenia povinnosti zo strany účastníka konania, keď vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania porušil zákaz predávajúceho účtovať spotrebiteľovi poplatky za použitie platobného prostriedku v zmysle § 4a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa nakoľko prešetrovaním podnetu spotrebiteľa zaevidovaného pod číslom 353/2022 bolo zistené, že predávajúci pri platbe platobnou kartou účtoval manipulačný poplatok 1 €.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku druhostupňový správny orgán napadnuté prvostupňové rozhodnutie mení tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.